

[Nielsen-Man.]

Derfor hilser jeg med tilfredshed, at denne lov måske kan yde et lille bidrag til at hjælpe landets ungdom.

Jeg har i et dagblad læst et indlæg fra en af dem, som føler sig gået for nær, en baron Reedtz-Thott fra Strandegaard. Han siger: hvad vil alt dette føre til? og han nævner alle de betænkeligheder, han har. Ja, hvad vil det føre til? Jeg kan sige som min opfattelse, at det vil føre til en noget bedre jordfordeling, det vil føre til, at vi får nogle flere, omend forholdsvis få, nye husmandsbrug, og at ret mange små brug bliver suppleret op. Men jeg vil føje til, at det slår altsammen ikke til, hvis lovens almindelige bestemmelser ikke bliver håndhævet skarpere, end bestemmelser af denne art hidtil er blevet det. De ulovlige nedlæggelser af landbrug skal jeg ikke her komme ind på, de er ulovlige, og forholdene bør retableres, eller også må der ydes compensation, men der er også mange bestående landbrug, som er nedlagt ved bevilling — det kan ikke helt undgås. Jeg erkender, at der er tilfælde, man må bøje sig for — et fait accompli, en tingenes tilstand — og søge at få det bedst mulige ud af forholdene, men jeg mener, der må anvendes en mere kritisk bedømmelse på dette område, end tilfældet hidtil har været. Jeg vil henlede opmærksomheden på, at der hvor det største svind er i vore eksisterende landbrugsejendomme, er i kanten af byerne. I vid udstrækning æder vore byer sig ind i landbruget. Det hænger vel sammen med den spekulation, der sker, det hænger vel også sammen med, at vurderingen stiger så voldsomt, at jorden måske bliver for dyr at anvende som landbrugsjord. Jeg mener ikke, vi kan standse byernes vækst, jeg mener heller ikke, vi bør gøre det, men i tilfælde, hvor der er voldsomme værdistigninger, hvor der opstår store spekulationsgevinster, er der ingen mening i, at man tillader nedlægning af disse landbrug uden compensation. Kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til nedlægning i visse tilfælde, men de folk, der tjener tykt på at anvende disse oprindelige landbrugsejendomme til andre formål, f. eks. til byggegrunde, kan udmærket give et lille bidrag til at holde de bestående landbrugsejendommers antal vedlige. Ellers går det sådan, at man anvender jordfondens midler og de bevillinger, der ydes af statskassen til udstykning år efter år, uden at man når nogen vegne.

Det problem har man også drøftet i landstingets udvalg, og vi var villige til at

give landbrugsministeren en bemyndigelse, hvorefter han kunne knytte betingelser til tilladelse til nedlæggelse af landbrug. Ministeren ønskede ikke denne bemyndigelse; det siger jeg ikke noget til, der kan være stærke grunde bag, og der kan være hensyn, der vejer tungere til for ham, end ønsket om at få de flest mulige selvstændige landbrug, og disse hensyn kan være legale nok. Det undrer mig egentlig mere, at det radikale venstre heller ikke var hjemme, da spørgsmålet rejstes. Jeg havde ventet at få ubetinget støtte fra de radikale, der jo ynder at give det udseende af, at de er udstykningssagens varmeste venner. Lad nu det være. Jeg har gjort opmærksom på, at der er et problem her, et meget fremtrædende problem. Jeg kan henvise de radikales ordfører til at få oplysning hos ingeniør Westi, en af det radikale venstres bedste mænd, som kender dette problem. Jeg kunne måske også henvise til et medlem af det andet høje ting, folketingsmand Skytte, som også kender dette problem. Der vil det ærede medlem kunne få oplyst, hvor brændende spørgsmålet er, og hvor nødvendigt det er at få det ordnet. Men vi har ikke fastholdt ønsket, og jeg mener forøvrigt også, at den højtærede landbrugsminister i den nuværende affattelse af loven har en bemyndigelse til at stille betingelser for tilladelse til nedlæggelse af landbrug. Paragraffen siger, at ministeren *kan* tillade nedlæggelse, ikke at han *skal*, og så bliver det ministerens parlamentariske ansvar, hvordan loven administreres. Jeg vil henstille til ministeren at benytte den ret, han efter min opfattelse har til at stille betingelser, for talen om udstykning og oprettelse af egne hjem for ungdommen bliver kun en talemåde, hvis vi ikke prøver at stoppe den revne, der her er. I kampen for oprettelse af flere brug og for plads til mere landbrugsungdom på selvstændige bedrifter vil jordfonden forbløde, uden at vi når at se et resultat, hvis vi ikke søger at få problemet løst; jeg har peget på det.

Iøvrigt kan jeg på mit partis vegne — jeg gør opmærksom på, at vi ikke allesammen er enige — anbefale de her omtalte ændringer og lovforslaget, som det herefter vil fremtræde, til velvillig behandling i det høje ting.

Jørgen Jørgensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Krarup, er på rejse i udlandet, skal jeg i hans sted knytte et par bemærkninger til lovforslaget. Jeg skal efter den udførlige redegørelse,